

ZANIB MIAN

**RESİMLEYEN
NASAYA MAF ARIDIK**

**PLANET
OMER**

VAY

BASIMA

GELENLER

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2021

BEN

Adım Ömer
- Şöyle bir yüzüm var.

Hayal gücüm
ÇOK
gelişmiştir.

Marşmelovdan
nefret ederim.

Bir keresinde bisikletime
binip babamın arabasıyla
yarıştım ve kazandım!

ESA

Üç yaşındaki
bu çocuğun masum
yüzüne aldanmayın.

Bir ambulansın sireninden daha
yüksek sesle
çığlık atıp ağlayabilir.

Saçlarında her zaman
yemek kırıntıları
bulabilirsiniz.

Eşyalarımla oynar ve
her şeyi yapış yapış yapar.

Onu seviyorum ama
kimseye söylemeyin.

MERYEM

On üç yaşında 13 ✓
ama on altı yaşında
(olduğunu sanıyor)

x 16

Kur'an'daki 28 sureyi
ezbere biliyor.

Bir keresinde yastığının
altına şeker gizlediği
anlaşılmıştı.

Benimle uğraşmayı şekerlerden
daha çok sever.

ANNEM

"Hayır"
demeyi bilmez.

Bir bilim insanı

Onu elinde kahvesi yokken
görmeniz çok zor!

Başörtüsünü takmadığında
böyle görünüyor.

BABAM

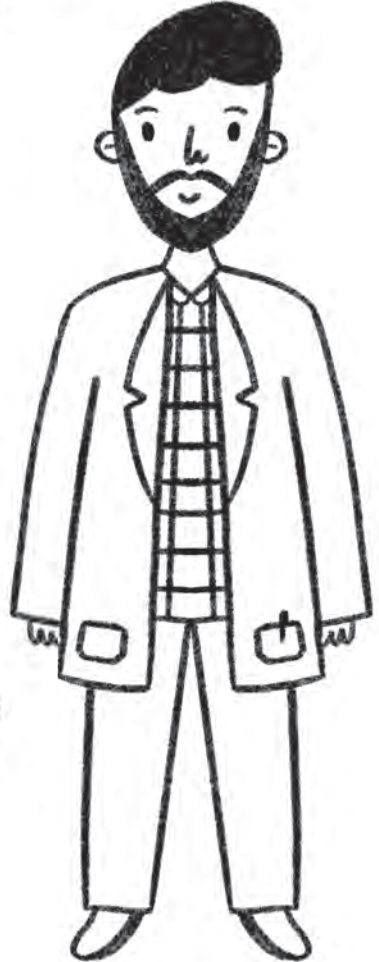
Yeryüzünde yaşamış en büyük insana benzemek istediği için sakal bırakıyor. Onu hiç sakalsız görmedim.

Pancarı ağzına bile sürmez.

O da bir bilim insanı.

Çok fazla saçı kalmadı.
(Bu durumun kalıtımsal olduğunu söylüyor.)

Motosiklet kullanıyor.
(Babaannem, motosikletin güvenli olmadığını düşündüğü için tekerleklerini patlatmaya çalışıyor.)

AMAN

1. BÖLÜM

ALLAH'IM!

Erkek kardeşimin yastığının üzerinde
kocaman bir ıslaklık oluştu.

Korkuyla su içerken
bardağımın dibinde kalanlarını
serptiklerimdi.

OHH!

Neyse ki uykusundan uyanmamıştı.

Size neler olduğunu anlatayım. Yatağında yatmış,
mışıl mışıl uyuyordum. Sonra birden okulun bahçesinde
bir görevli peşimden koşmaya başladı. Görevlinin

kulağından

YESİL ÜLİME
AKIYORDU

ve tırnaklarında

AKIŞKAN BÖCEKLER

vardı!

Rüya görüyordum. Daha doğrusu bir **KÂBUS**
Uyandığında bir canavarın yemeği olmaktan son anda
kurtulduğum için çok mutluydum. Kalp atışlarımın
normale dönmesi için yavaş yavaş nefes aldım çünkü
kalbim bir

TRAMBOLİNİN

üzerinde zıplıyormuşum gibi atıyordu.

Sonra annemin korkumun geçmesi için üç yudum su içirdiğini, kalan kısmıyla da yüzümü yıkadığını hatırladım. Böyle yaparsam kâbusun sebep olduğu ve beni telaşlandıran **KORKUDAN** kurtulmuşum.

Bu durumdan **GERÇEKTEN** kurtulmak istiyordum!
Bu yüzden bardağa su doldurup üç yudumda içtim.
Çok şükür korkum geçti.

O da ne, bardağın dibinde kalan damlalar kardeşime geldi. Neyse ki sabaha kadar kurur ve bunu muhtemelen fark etmez. Yani öyle umuyorum.

Başımı yastiğa koydum ama daha gözümü kapamaya fırsat bulamadan çok yüksek ve sinir bozucu bir ses duydum.

(Gördünüz mü? Ne kadar YÜKSEK ve SİNİR BOZUCU bir ses.)

Bu sesi çıkaran Esa'ydı. Galiba damlayan suyu fark etmiş ve bundan pek hoşlanmamıştı.

Annem üzerinde pijamasıyla ve uykulu gözlerle odamızın kapısında beliriverdi.

(ANNENİZ YA DA
BABANIZ ELİNİ BELİNE
KOYUP KAŞLARINI
ÇATIYORSA GÖRDÜĞÜ
ŞEYDEN HOŞLANMAMIŞ DE-
MEKTİR. BU KORKUTUCU BİR
GÖRÜNTÜ OLSA DA
ONLARDAN KAÇMAYIN.)

“Ne oldu, Esa?” dedi annem.

Esa ağlamakla meşguldü. Bu yüzden ben cevap
verdim. “Biraz su damladı.”

“Yine mi Ömer!”

ÜHÜÜÜÜÜHÜÜ

Başımı yastığımın altına koydum.

✧ Sonra babam geldi ve

haftada
HIÇ
DEĞİLSE

1
geceyi ✧

zavallı Esa benim

HAYLAZLIKLARIM

yüzünden uyanmadan geçirirsek güzel olabileceğini söyledi. Ona **BiNiNCi** kez haylazlığın ne anlama geldiğini sordum. O da **BiNiNCi** kez gözlerini yuvarladı.

Meryem ablamın odasında homurdandığını duydum
(Sabahları hiç sevmez.)

Annem sabah namazı vaktinin gelmek üzere olduğunu söyledi. Ben de sabah onları uyandırdığım için Allah'ın beni ödüllendirebileceğini düşündüm.

SABAH

SABAH NAMAZI

ÖĞLE

ÖĞLE NAMAZI

İKİNDİ

İKİNDİ NAMAZI

AKŞAM

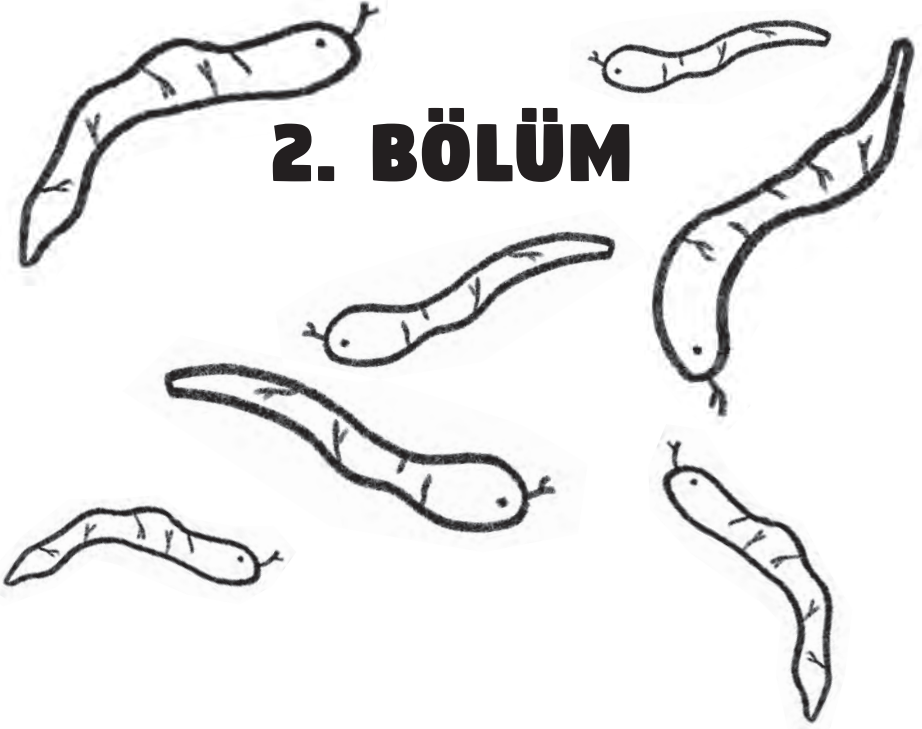
AKŞAM NAMAZI

GECE

YATSI NAMAZI

2. BÖLÜM

Aslında kötü rüyaları, özellikle de okulla ilgili kâbusları, yeni bir okula başlayacağı için görüyordum. Bunu düşününce

MİDEMDE YILANLARIN

dolaştığını hissediyordum.

Bu yılanlardan bazıları göğsüme çıkıp kalbimi sıkıştırıyordu sanki. Değişiklerden pek hoşlanmam.

Her şey hep aynı kalsa işler herkes için çok daha kolay ve iyi olurdu.

Örneğin pijamalarımı ele alalım. Pijamalarım, üzerime ikinci bir deri gibi güzelce oturduğu için onlarla çok rahat ediyorum.

Onları deri değiştiren bir kertenkele gibi giyip çıkarabiliyorum.

Ama annem bu pijamaları atıp bana yeni bir pijama giydirmeye kalkıştı.

Üstelik

**YENİ PİJAMANIN ÜZERİNDE
DINOZOR BİLE YOK.**

Bu da bir tür değişiklik ve gerçekten çok sinir bozucu. Yakın zamanda zaten çok büyük, hatta kocaman bir değişiklik yaşamıştım. Taşınmak zorunda kalmıştık.

Zaten bu yüzden yeni bir okula başlıyordum.

Bütün bunlar annemin

☆
HAYALLERİNDEKİ İŞE ☆

girmesi yüzünden oldu. Bana bu konudan bahsettiğinde birinin

HAYALİNDEKİ
İŞ

ne demek acaba diye merak etmiştim.

Büyükler, bütün o sıkıcı işler hakkında oturup bir de sıkıcı hayaller mi kuruyor yani? Eğer öğleyse büyümeyi hiç istemem.

Sonuçta şimdi

UÇAN BİR KIRPIYE

dönüşen bir

binmek gibi eğlenceli hayaller kuruyorum. Bu hayaller bazen filmlerden bile daha güzel oluyor. Tabii rüyalarım da gördüğüm korkunç şeylerden bahsetmiyorum. Böyle zamanlarda uyanıp gördüğüm rüyaların gerçek olmadığını fark edince ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum.

Her neyse, annemin hayalindeki bu iş, daha önce yaşadığımız yerden çok uzakta olduğu için taşınmak zorunda kaldık.

Zaten taşınma işi de

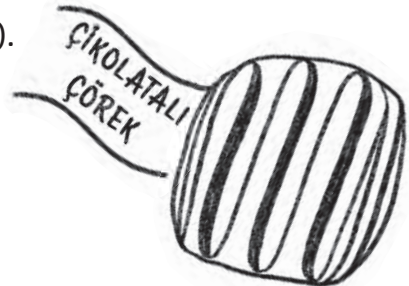
X100 KAT

DAHA SİNİR BOZUCUYDU.

Babam odamdaki kutuların içindeki 1.276 parça ıvır zıvırı ve oyuncuğı yeni eve götüremeyeceğini söylemişti. Aslında oturup eşyalarımı saymamıştı ama konuşurken zeki görünebilmek için sayıları kullanmayı seviyor. En çok sevdiğim eşyaları kenara ayırıp diğerlerini yardım kuruluşlarına verebileceğimizi söyledi. Anlamadığı şey řu:

BEN HEPSİNİ ÇOK SEVİYÖRUM.

Sonra bana eşyalarım arasında tercih   yapabilirsem benimle gurur duyacağını söyledi. Çünkü annem, babamın “istiflenmiş” dediği eşyalarla dolu kutulardan bir sürü hazırlamış. Babamın benimle gurur duyması çok hoşuma gidiyor (çünkü bu genellikle kahvaltıda çikolatalı çörek olacağı anlamına gelir).

Bu yüzden yanımda götürmek için ufak tefek 56 eşya seçtim. Babam sorduğunda kesin bir sayı verebilmek için (ve birileri bana fark ettirmeden gizlice bir şeyleri atmasın diye) hepsini tek tek saydım.

Neyse ki yeni evimiz çok ama çok güzeldi. Evi ilk gördüğümüzde Meryem'le ben çığlıklar atarak doğruca bahçeye koştuk.

Çünkü bu bahçe eski evimizin bahçesinden iki kat daha büyüktü.

Futbol kalesini ve Esa'nın tırmanma oyuncağını nereye koyacağımızı planladık.

Meryem, bahçenin ne kadar büyük olduğunu göstermek için yan taklalar attı.

Yandaki evde oturan ufak tefek, yaşılı hanımefendiyi de tam o sırada gördük. Çitlerin üzerinden bize bakıp “Hıhh” dedi ve etrafta hiç hoşuna gitmeyen bir koku varmış gibi burnunu büktü.

